Kirjallinen kysymys KK 454/2017 vp

Maria Guzenina sd

Kirjallinen kysymys lastensuojelun menneisyyden tutkimuksesta ja siitä seuraavista toimenpiteistä

Eduskunnan puhemiehelle

Sosiaali- ja terveysministeriön tilaama Jyväskylän yliopiston selvitys suomalaisen lastensuojelun menneisyydestä luovutettiin ministeri Rehulalle 6.4.2016. Selvitys kattaa ajallisesti jakson vuodesta 1937 vuoteen 1983 eli ensimmäisen lastensuojelulain aikaisen sijaishuollon. Selvitys kohdistuu niin laitoksiin kuin perheisiinkin sijoitettujen lasten kokemuksiin.

Lastensuojelun menneisyyden tutkiminen ja tapahtuneiden epäkohtien virallinen tunnustaminen on moraalikysymys. Lapset ja nuoret, jotka ovat joutuneet lastensuojelun piirissä mielivallan ja kaltoinkohtelun uhreiksi, ansaitsevat saada oikeutta. Lisäksi menneisyyden häpeällisten ja käsittämättömien toimintatapojen virallista tunnustamista tarvitaan, jotta vastaavaa systemaattista pahaa ei tapahtuisi nykyisyydessä. Lastensuojelun piiriin päätyneet lapset olivat ja ovat erityisen heikossa asemassa, ja yhteiskunnalla on erityinen velvollisuus suojella heitä.

Kun syksyllä 2011 vaadin itse ministerinä toimiessani lastensuojelun menneisyyden tutkimuksen tehtäväksi, oli lähtökohtanani se, että Suomi seuraisi referenssimaittemme viitoittamaa tietä.

Esitin ministeri Rehulalle noin puolitoista vuotta sitten kirjallisen kysymyksen (KK 196/2016 vp), jossa tiedustelin hallituksen tahtotilaa maksaa lastensuojelun menneisyydessä kaltoinkohdelluille rahallisia korvauksia muun muassa referenssimaittemme Ruotsin, Norjan ja Irlannin tavoin.

Ministeri Rehula vastasi hallituksen päättävän mahdollisista jatkotoimista kevätkesällä 2016. Kevätkesä 2016 tuli ja meni.

On arvostettavaa, että sosiaali- ja terveysministeriö järjesti 20.11.2016 Lastenoikeuksien päivänä tilaisuuden Finlandia-talolla, jossa ministeri Rehula pyysi valtiovallan puolesta anteeksi tutkimusjakson aikana kaltoinkohdelluilta lapsilta ja nuorilta. Rahallista korvausta tai muuta tukea uhreille ei kuitenkaan ole hallituksen taholta esitetty. Edes selvitystä siitä, millä perusteilla ja millä mekanismilla rahallisia korvauksia voisi maksaa, ei ole haluttu tehdä.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

> *Miksi hallitus ei ole seurannut Ruotsin, Norjan ja Irlannin esimerkkiä korvausten maksamisessa lastensuojelun kaltoinkohtelemille,*

Valmis
5.0

Kirjallinen kysymys KK 454/2017 vp

mitä kertoo Suomesta maana se, että suomalaisen lastensuojelun piirissä kaltoinkohdeltujen oikeus rahalliseen korvaukseen kielletään, vaikka muualla on päädytty korvausten maksamiseen ja

voiko ministeri Saarikko laittaa liikkeelle edes selvitystyön siitä, millä edellytyksillä korvauksia voidaan maksaa?

Helsingissä 24.10.2017

Maria Guzenina sd